

145

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 maja 1969 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze, wykonujących niektóre przemysły lub usługi albo trudniących się handlem.

Na podstawie art. 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy podatków obrotowego i dochodowego, wykonujący świadczenia w zakresie objętym przepisami rozporządzenia, mogą opłacać te podatki w formie ryczałtu, jeżeli będą wykonywać świadczenia przy zachowaniu warunków przewidzianych w rozporządzeniu oraz nie przekroczą granic zatrudnienia i obrotu określonych w rozporządzeniu; warunek nieprzekroczenia granicy obrotu dotyczy nie tylko roku podatkowego, ale również i roku poprzedzającego rok podatkowy, przy czym za obrót osiągnięty w roku poprzedzającym rok podatkowy przyjmuje się kwotę obrotu obliczonego w stosunku rocznym.

2. Ryczałt mogą opłacać podatnicy wykonujący świadczenia w zakresie:

- 1) rzemiosła — przy zatrudnieniu nie więcej niż sześciu osób i rocznym obrocie nie przekraczającym 900.000 zł; ryczałt nie przysługuje podatnikom wykonującym rzemiosła: cukiernictwo, dziewiarstwo, garbarstwo skór bez włosa, krawiectwo damskie i męskie w zakresie krawiectwa konfekcyjnego i półmiarowego z wyjątkiem szycia odzieży dla dzieci w wieku przedszkolnym, kucharstwo, kuśnierstwo konfekcyjne i półmiarowe, piekarstwo, wędliniarstwo, wyprawa skór futerkowych oraz złotnictwo; ponadto, jeżeli chodzi o wyrób drobnych przedmiotów użytku osobistego i domowego oraz zabawek — ryczałt nie przysługuje podatnikom produkującym drobne przedmioty użytku osobistego i domowego z tworzyw sztucznych, z wyjątkiem zabawek;
- 2) przemysłu materiałów budowlanych, przemysłu wydobywania surowców mineralnych oraz przemysłu wydobywania torfu — przy zatrudnieniu nie więcej niż ośmiu osób i rocznym obrocie nie przekraczającym 900.000 zł;
- 3) nierzemieślniczych usług dla ludności lub dla rolnictwa w zakresie naprawy i konserwacji przedmiotów gospodarstwa domowego lub przedmiotów osobistego użytku, prania, prasowania i maglowania bielizny oraz mycia, czyszczenia i smarowania pojazdów mechanicznych — przy zatrudnieniu nie więcej niż czterech osób i rocznym obrocie nie przekraczającym 600.000 zł;
- 4) młynów, tartaków i wiatraków — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika najemnego oraz jednego członka rodziny i rocznym obrocie nie przekraczającym, jeżeli chodzi o młyny i wiatraki — 150.000 zł, a jeżeli chodzi o tartaki — 200.000 zł;
- 5) gręplarni i olejarni — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednej osoby i rocznym obrocie nie przekraczającym 120.000 zł;
- 6) handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi, z wyjątkiem handlu żywcem — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednej osoby i rocznym obrocie nie przekraczającym 660.000 zł; do kwoty tej nie wlicza się obrotu osiągniętego ze sprzedaży ryb w stanie surowym, solonych i wędzonych, jeżeli sprzedaż tych ryb jest odręb-

nie opodatkowana podatkami obrotowym i dochodowym na zasadach i warunkach określonych w § 15;

- 7) transportu towarowego mechanicznego (z wyjątkiem bagażówek) — przy zatrudnieniu nie więcej niż dwóch osób i rocznym obrocie nie przekraczającym 300.000 zł;
- 8) transportu towarowego konnego — przy zatrudnieniu nie więcej niż dwóch osób i rocznym obrocie nie przekraczającym 180.000 zł;
- 9) transportu osobowego (konnego i mechanicznego — w tym również autobusów), transportu wodnego oraz bagażówek — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednej osoby i rocznym obrocie nie przekraczającym 150.000 zł, a w razie wykonywania świadczeń w zakresie transportu osobowego mechanicznego w formie dwuosobowej spółki (§ 2 ust. 3) lub gdy zatrudniona osoba wykonuje funkcje kierowcy (zmiennika) — przy rocznym obrocie 250.000 zł;
- 10) zakładów gastronomicznych i pensjonatów bez prawa sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu — przy zatrudnieniu nie więcej niż czterech osób, a w okresie sezonu — nie więcej niż po cztery osoby na dwie zmiany i rocznym obrocie nie przekraczającym 900.000 zł; nie pozbawia korzystania z ryczałtu zatrudnienie w tych zakładach w okresie sezonu w porze obiadowej pracowników z obu zmian, jednak równocześnie w liczbie nie większej niż sześć osób;
- 11) przemysłu gospodniego (z wyjątkiem pensjonatów) — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednej osoby i rocznym obrocie nie przekraczającym 120.000 zł;
- 12) usług nie wymienionych wyżej, z wyjątkiem usług w zakresie: wszelkiego rodzaju pośrednictwa, omlotów zboża, biur pisania podań, prowadzenia ksiąg oraz zakładów usług pogrzebowych — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednej osoby i rocznym obrocie nie przekraczającym 150.000 zł.

3. Jeżeli zakład gastronomiczny lub pensjonat w roku poprzedzającym rok podatkowy był czynny przez okres krótszy niż 12 miesięcy, osiągnięcie w tym roku obrotu przekraczającego w stosunku rocznym kwotę 900.000 zł nie pozbawia prawa korzystania z ryczałtu, byleby obrót faktyczny nie przekroczył 900.000 zł. Zasadę powyższą stosuje się również przy ocenie prawa do ryczałtu zakładów rzemieślniczych, o których mowa w § 7 ust. 4 zdanie drugie.

4. Nie wyłącza korzystania z ryczałtu zarówno w roku podatkowym, jak i w roku następującym po roku podatkowym, przekroczenie granicy obrotu określonej w ust. 2 pkt 1 przez osoby wykonujące świadczenia w zakresie rzemiosła, jeżeli to przekroczenie zostało spowodowane świadczeniami wykonywanymi na eksport, od których podatek na podstawie szczególnych przepisów opłaca podatki obrotowy i dochodowy w formie osobnego ryczałtu. Przekroczenie wspomnianej granicy obrotu z innych powodów nie wyłącza korzystania z ryczałtu przez zakłady rzemieślnicze wykonujące usługi dla ludności lub dla rolnictwa, ale tylko do końca roku podatkowego, w którym ta granica została przekroczona. W następnym roku podatkowym podatki obrotowy i dochodowy pobiera się na zasadach ogólnych, chyba że podatek przeszedł z produkcji towarowej na świadczenie usług dla

ludności lub dla rolnictwa lub zmniejszy liczbę osób zatrudnionych w zakładzie, skutkiem czego warunki, w jakich będzie on prowadził zakład rzemieślniczy, wskazują na to, że nie osiągnie obrotu przekraczającego 900.000 zł.

5. Do wymienionych w ust. 2 liczb osób zatrudnionych nie wlicza się małżonka, a w zakładach rzemieślniczych również uczniów zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, oraz dwóch wyszkolonych w tym zakładzie uczniów — przez okres pierwszych 24 miesięcy po złożeniu przez nich egzaminu czeladniczego lub przyjętych na praktykę absolwentów zasadniczych szkół zawodowych — przez okres pierwszych 24 miesięcy po ukończeniu przez nich szkoły zawodowej.

6. Za zakłady wykonujące usługi dla ludności lub dla rolnictwa w rozumieniu ust. 2 pkt 3 i ust. 4 uważa się zakłady, których łączny obrót osiągnięty z wykonywania tych usług wynosi co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 60% ogólnego obrotu.

7. Za członków rodziny uważa się małoletnie dzieci własne, przysposobione, obce przyjęte na wychowanie i utrzymanie, małoletnie pasierbów, jak również pozostających z podatnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym rodziców podatnika i rodziców jego małżonka, jeżeli zostali uznani za inwalidów lub utracili zdolność zarobkowania w stopniu odpowiadającym co najmniej III grupie inwalidów albo przekroczyli 60 lat życia, jeżeli chodzi o mężczyzn, a 55 lat, jeżeli chodzi o kobiety. Utratę zdolności zarobkowania z powodu inwalidztwa należy udowodnić orzeczeniem komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

§ 2. 1. Podatnicy, o których mowa w § 1 ust. 1, opłacają ryczałt, jeżeli:

- 1) posiadają właściwe uprawnienie przewidziane w obowiązujących przepisach do wykonywania zgłaszanych świadczeń i wykonują je zgodnie z tym uprawnieniem; jeżeli do wykonywania świadczeń wystarcza zgłoszenie działalności do właściwego organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, warunkiem korzystania z ryczałtu jest dokonanie tego zgłoszenia i wykonywanie świadczeń w ramach zgłoszenia;
- 2) przy wykonywaniu rzemiosła nie korzystają zarówno z usług osób nie zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym, jak i z usług innych zakładów rzemieślniczych lub przedsiębiorstw; nie wyłącza jednak prawa opłacania podatków w formie ryczałtu korzystanie z usług:
 - a) zakładów cholewkarskich przez zakłady szewskie,
 - b) zakładów kołodziejskich przez zakłady kowalskie i odwrotnie,
 - c) zakładów stolarskich przez zakłady tapicerskie i odwrotnie,
 - d) zakładów szklarskich przez zakłady stolarskie i odwrotnie,
 - e) zakładów blacharskich, brązowniczych, elektromechanicznych, galwanizatorskich, odlewniczych, ślusarskich w zakresie spawalnictwa i tokarstwa w metalu oraz zakładów tokarstwa w drewnie przez inne zakłady rzemieślnicze w zakresie wykonywania usług, których rzemieślnik przyjmujący zlecenie nie może wykonać we własnym zakładzie rzemieślniczym,
 - f) pozostałych zakładów rzemieślniczych pokrewnych branż, jeżeli świadczenia w zakresie korzystania z usług tych zakładów są niewielkie i łącznie nie przekraczają 5% rocznego obrotu zakładu rzemieślniczego, zlecającego wykonanie usług;
- 3) w zakładzie rzemieślniczym i w stałym miejscu sprzedaży są sprzedawane tylko wyroby własnej produkcji; za-

strzeżenie to nie dotyczy wyrobów obcej produkcji, jeżeli stanowią one niezbędny dodatek do gotowego i związanego z wykonywanym rzemiosłem wyrobu własnej produkcji;

- 4) nie wykonują poza jednym z rodzajów świadczeń wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 1—12 innych świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również małżonka podatnika; nie wyłącza jednak prawa opłacania podatków w formie ryczałtu wykonywane przez małżonka we własnym imieniu świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej lub w formie ryczałtu umownego; jeżeli jednak świadczenia wykonywane są przez kilka osób (ust. 3), wykonywanie przez małżonka innych świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu nie wyłącza prawa opłacania podatków w formie ryczałtu tylko w wypadku, gdy świadczenia te podlegają opodatkowaniu w formie karty podatkowej.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie ma zastosowania do podatników rozpoczynających działalność gospodarczą, wymagającą posiadania tylko karty rzemieślniczej, której jej nie posiadają, lecz w okresie pół roku od rozpoczęcia działalności gospodarczej przedstawia ją organowi finansowemu. W tym okresie podatnicy ci obowiązani są uiszczać ryczałt podwyższony o 10%. Obowiązek uiszczania podwyższonego ryczałtu ustaje z końcem miesiąca, w którym zostanie przedstawiona organowi finansowemu karta rzemieślnicza. Jeżeli podatnik nie przedstawi karty rzemieślniczej w powyższym terminie, traci prawo do korzystania z ryczałtu od dnia pierwszego następnego miesiąca po upływie tego terminu. W indywidualnych, szczególnie uzasadnionych wypadkach, na wniosek podatnika i za zgodą właściwego do spraw przemysłu organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, termin do przedłożenia uprawnienia może być przedłużony o dalsze pół roku.

3. Przepisy rozporządzenia stosuje się również w wypadkach, gdy świadczenia objęte ryczałtem wykonywane są przez wspólników, pod warunkiem że wszyscy wspólnicy są wymienieni w dokumencie uprawniającym do wykonywania tych świadczeń oraz że łączna liczba wspólników oraz zatrudnionych pracowników i członków rodziny nie przekracza liczby osób określonych dla poszczególnych rodzajów świadczeń w § 1 ust. 2; do liczby tej nie wlicza się małżonków wspólników w liczbie nie większej niż dwóch, a w zakładach rzemieślniczych — również uczniów w liczbie nie większej niż pięciu.

§ 3. Osoby opłacające ryczałt obowiązane są zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym corocznie zgłosić obowiązek podatkowy i uiścić opłatę związaną z tym zgłoszeniem.

§ 4. 1. Ryczałt przyznaje się:

- 1) na okres trzech lat — osobom wykonującym świadczenia, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 12, oraz świadczenia w zakresie transportu osobowego konnego i mechanicznego (z wyłączeniem autobusów), z wyjątkiem osób, których małżonek wykonuje we własnym imieniu świadczenia podlegające opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie ryczałtu;
- 2) na okres jednego roku — osobom wykonującym pozostałe rodzaje świadczeń, o których mowa w § 1 ust. 2.

2. Ryczałt obejmuje należność podatkową ze źródeł przychodów objętych ryczałtem. Jeżeli podatnik osiąga dochody z innych źródeł przychodów podlegających tylko podatkowi dochodowemu, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych; do dochodu osiąganego z tych źródeł przychodów stosuje się stopę podatkową odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów podatnika i jego małżonka,

3. Zmiana wysokości ryczałtu w następnym roku podatkowym może nastąpić tylko w wypadkach, gdy zakres lub rozmiar działalności gospodarczej oraz warunki wykonywania czynności, z których przychody podlegają ryczałtowi, uległy istotnym zmianom w porównaniu do roku poprzedniego lub gdy zostały stwierdzone okoliczności wskazujące na to, że ryczałt za rok ubiegły był ustalony w wysokości oczywiście za niskiej.

4. Podatnicy opłacający ryczałt wolni są w zakresie świadczeń objętych ryczałtem od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i o zobowiązaniach podatkowych obowiązków dotyczących prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy.

5. Obowiązek wydawania rachunków, stwierdzających sprzedaż wyrobów lub wykonanie usług, oraz obowiązek przechowywania kopii tych rachunków, jak również posiadania i przechowywania rachunków na zakupione materiały oraz ewidencji tych rachunków — regulują odrębne przepisy.

6. W odniesieniu do tych podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych lub którzy w roku podatkowym rozpoczęli działalność, nie stosuje się zwolnień, o których mowa w ust. 4, w okresie poprzedzającym doręczenie orzeczenia ustalającego ryczałt.

§ 5. 1. Gdy oboje małżonkowie wykonują odrębne świadczenia podlegające opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie ryczałtu umownego, dla każdego z małżonków ustala się ryczałt, stosując przy ustalaniu wysokości tego ryczałtu stopę podatku dochodowego odpowiadającą sumie dochodów osiągniętych łącznie przez małżonków.

2. Gdy świadczenia objęte ryczałtem wykonywane są przez wspólników (§ 2 ust. 3), ustala się jeden łączny wymiar ryczałtu dla wszystkich wspólników (spółki). Przy ustalaniu wysokości tego ryczałtu, tę część ryczałtu, która przypada z tytułu podatku dochodowego, ustala się przez zsumowanie kwot podatku dochodowego, uprzednio obliczonych odrębnie dla każdego ze wspólników od jego dochodu osiągniętego ze spółki. Tak ustalony podatek dochodowy, łącznie z podatkiem obrotowym obliczonym od obrotów wspólnie prowadzonego zakładu (wykonywanych świadczeń), stanowi łączną kwotę ryczałtu dla wspólników (spółki).

§ 6. 1. Podatnicy objęci przepisami rozporządzenia, ubiegający się o opodatkowanie w formie ryczałtu, powinni przy zgłoszeniu obowiązku podatkowego złożyć wniosek o zaliczenie do ryczałtu.

2. Podatnikom opłacającym podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej, którzy utracą w ciągu roku podatkowego warunki do opłacania podatków obrotowego i dochodowego w tej formie, na pozostałą część roku może być przyznany ryczałt, jeżeli wykonują rzemiosło w warunkach uprawniających do korzystania z ryczałtu, zawiadomią właściwy organ finansowy w ciągu siedmiu dni o utracie warunków do opłacania podatków obrotowego i dochodowego w formie karty podatkowej oraz w tymże terminie zgłoszą wniosek o zaliczenie do ryczałtu.

3. W razie niezgłoszenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, istnieje obowiązek opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych, a co do obowiązku i sposobu prowadzenia ksiąg — stosuje się przepisy o tych księgach.

§ 7. 1. Wnioski o zaliczenie do ryczałtu rozpatruje komisja podatkowa działająca przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela terenowego cechu albo właściwego zrzeszenia przemysłu lub handlu i usług.

2. O zaliczeniu bądź odmowie zaliczenia do ryczałtu oraz jego wysokości orzeka komisja podatkowa.

3. Przy orzekaniu bierze się pod uwagę wszystkie istotne okoliczności mające znaczenie dla zaliczenia i wysokości ryczałtu bądź odmownego załatwienia wniosku podatnika o zaliczenie do ryczałtu. Dotyczy to również okoliczności, które mogą wpływać na obniżenie wyników działalności podatnika, jak np. jego podeszły wiek, inwalidztwo itp.

4. Przy ustalaniu wysokości ryczałtu bierze się za podstawę całoroczny okres działalności gospodarczej bez uwzględnienia przerw w tej działalności, z wyjątkiem przerw spowodowanych stanem technicznym wiatraków, młynów oraz pojazdów mechanicznych. Jeżeli jednak ustalony ryczałt dotyczy takiego rzemiosła, które w praktyce z reguły nie jest wykonywane przez okres całego roku (np. murarstwo), i podatnik we wniosku o zaliczenie do ryczałtu (§ 6 ust. 1) określi miesiące, w których nie będzie wykonywał świadczeń, przy ustalaniu wysokości ryczałtu na cały rok podatkowy bierze się za podstawę okres wykonywania świadczeń, określony przez podatnika.

5. Jeżeli wniosek o zaliczenie do ryczałtu nie zostanie uwzględniony, podatnik jest obowiązany do opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. W tym wypadku podatnicy, którzy korzystali w roku poprzedzającym rok podatkowy ze zwolnienia od prowadzenia ksiąg na podstawie § 4 ust. 4, obowiązani są do założenia i prowadzenia właściwych ksiąg, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało im doręczone zawiadomienie o nieuwzględnieniu wniosku o zaliczenie do ryczałtu.

§ 8. 1. Organ finansowy zawiadamia podatnika o decyzji w sprawie zaliczenia do ryczałtu i jego wysokości oraz w sprawie odmownego załatwienia wniosku o zaliczenie do ryczałtu.

2. W zawiadomieniu o wysokości ryczałtu, ustalonego w sposób określony w § 7 ust. 4, podaje się, jakie miesiące roku podatkowego zostały przyjęte przy ustalaniu ryczałtu jako te, w których podatnik będzie wykonywał rzemiosło.

§ 9. 1. Od decyzji przysługuje podatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia zawiadomienia o decyzji.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez komisję podatkową działającą przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela terenowego cechu albo właściwego zrzeszenia przemysłu lub handlu i usług i w obecności podatnika. Jeżeli podatnik nie zgłosi się na wezwanie, odwołanie może być rozpatrzone w jego nieobecności.

3. W terminie dwutygodniowym od decyzji wydanej w trybie określonym w ust. 2 przysługuje podatnikowi prawo zrzeczenia się ryczałtu lub żądania, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji. W razie niezrzeczenia się ryczałtu w tym terminie lub wniesienia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji — decyzja staje się ostateczna.

4. W razie zrzeczenia się prawa opłacania ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. Obowiązek prowadzenia ksiąg powstaje w tym wypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się ryczałtu.

5. W razie zgłoszenia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

§ 10. 1. Ryczałt płatny jest bez wezwania organu finansowego w 12 ratach miesięcznych do dnia 7 każdego mie-

siąca za miesiąc ubiegły. Dotyczy to również wypadków, o których mowa w § 7 ust. 4.

2. Do czasu doręczenia decyzji ustalającej ryczałt podatnicy, którzy złożyli wniosek o zaliczenie do ryczałtu, obowiązani są wpłacać w terminie przewidzianym w ust. 1 na poczet ryczałtu kwoty odpowiadające miesięcznej wysokości ryczałtu za rok ubiegły, a w razie opłacania w ubiegłym roku podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych — kwoty odpowiadające zaliczce przypadającej za miesiąc grudzień ubiegłego roku. Podatnicy, o których mowa w § 6 ust. 2, obowiązani są wpłacać kwoty miesięcznych rat z tytułu opłaty za kartę podatkową. Podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy w formie innego ryczałtu niż ryczałt umowny albo rozpoczęła wykonywanie świadczeń w ciągu roku podatkowego, obowiązani są wpłacać kwoty odpowiadające zaliczce, obliczonej na podstawie obrotów i dochodów za miesiąc ubiegły. Jeśli wpłacone kwoty okażą się mniejsze od kwoty przypadającej do uiszczenia na mocy decyzji ustalającej ryczałt na bieżący rok podatkowy, powstała różnica podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia o decyzji.

3. W razie uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu świadczeń, spowodowanej szczególnymi okolicznościami, np. dłuższą chorobą, wypoczynkiem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe — trwającej nieprzerwanie co najmniej 15 dni — nie pobiera się ryczałtu za pełny okres trwania przerwy w wysokości po $\frac{1}{30}$ miesięcznej raty ryczałtu za każdy dzień przerwy. Warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w terminie siedmiu dni po dniu powstania okoliczności powodujących przerwę. Nie uwzględnia się czasowych przerw w wykonywaniu świadczeń, które zostały uwzględnione przy ustalaniu ryczałtu (§ 7 ust. 4).

4. W razie rozpoczęcia w ciągu roku podatkowego wykonywania świadczeń podlegających ryczałtowi, obowiązek zapłacenia pełnej ustalonej kwoty ryczałtu powstaje począwszy od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń; dotyczy to nowo zakładanych zakładów, a nie przerw w stale wykonywanej działalności gospodarczej podatnika.

5. W razie zaprzestania w ciągu roku na stałe wykonywania świadczeń podlegających ryczałtowi, zgłoszonego w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym, nie pobiera się ryczałtu za czas od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaprzestano wykonywania świadczeń.

§ 11. 1. Podatnicy opłacający ryczałt zobowiązani są zawiadomić właściwy organ finansowy w terminie 7 dni o zmianach, jakie zaszły w stosunku do stanu faktycznego podanego w złożonym przez siebie wniosku, a jeżeli małżonek prowadzi odrębną działalność gospodarczą opodatkowaną ryczałtem umownym na terenie innego organu finansowego niż podatnik — również o zmianach w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku małżonka, a mianowicie:

- 1) o przekroczeniu granicy obrotu określonej w § 1 ust. 2;
- 2) o pozostałych zmianach, które powodują utratę prawa do opłacania podatków obrotowego i dochodowego w formie ryczałtu;
- 3) o zmianach, które nie powodują następstw określonych w pkt 2, lecz mają wpływ na wysokość ryczałtu, tj. o zmianach w stanie zatrudnienia, o zmianach miejsca wykonywania świadczeń, o zmianach rodzaju wykonywanych świadczeń.

2. Rzemieślnicy zobowiązani są ponadto zawiadomić:

- 1) jeżeli prowadząc zakłady rzemieślnicze świadczące usługi dla ludności lub dla rolnictwa osiągnęli obrót przekraczający 900 tys. zł — o wysokości obrotu przewidzianego za cały rok podatkowy;

2) jeżeli wykonują rzemiosło, które w praktyce z reguły nie jest wykonywane przez okres całego roku (np. murarstwo) i w związku z tym za podstawę do ustalenia ryczałtu przyjęto okres wykonywania świadczeń podany przez podatnika — o rozpoczęciu wykonywania świadczeń w okresie, który nie został objęty ryczałtem;

3) o zatrudnieniu uczniów oraz czeladników traktowanych jako uczniów i absolwentów zasadniczych szkół zawodowych.

§ 12. 1. Podatnicy opłacający ryczałt na zasadach rozporządzenia zostaną wyłączeni z grupy osób opłacających ryczałt i opłacać będą podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego organu finansowego:

- 1) za część roku podatkowego — w razie zawiadomienia o utracie warunków do opłacania ryczałtu (§ 11 ust. 1 pkt 2); wyłączenie obejmuje część roku podatkowego, począwszy od miesiąca, w którym powstały okoliczności uzasadniające wyłączenie z ryczałtu;
- 2) za cały rok podatkowy — w razie:
 - a) wprowadzenia w błąd organu finansowego przez podanie we wniosku (§ 6) lub zawiadomieniu (§ 11) danych niezgodnych ze stanem faktycznym,
 - b) niezawiadomienia organu finansowego o zmianach, o których mowa w § 11,
 - c) przekroczenia granicy obrotu określonej w § 1 ust. 2, z wyjątkiem obrotu osiąganego z zakładu rzemieślniczego wykonującego usługi dla ludności lub dla rolnictwa (§ 1 ust. 4),
 - d) nieprowadzenia lub nierzetelnego prowadzenia księgi zakupu ryb albo prowadzenia jej niezgodnie z przepisem § 15 ust. 4 przez podatników opłacających z tytułu sprzedaży ryb odrębny ryczałt.

2. W stosunku do małżonków, opłacających odrębne ryczałty umowne, wyłączenie z ryczałtu jednego z małżonków powoduje równocześnie wyłączenie z ryczałtu drugiego małżonka.

3. Organ finansowy wydaje decyzję o wyłączeniu z ryczałtu na podstawie materiału dowodowego.

4. W razie wyłączenia podatnika z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek za część roku podatkowego (ust. 1 pkt 1) za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za okres nie objęty ryczałtem przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

5. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 kwoty wpłacone tytułem ryczałtowanego podatku zalicza się na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy.

6. W razie wyłączenia z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. c), jeżeli podatnik zawiadomi organ finansowy o utracie warunków do opłacania ryczałtu, obowiązek założenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła utrata tych warunków.

7. Jeżeli ryczałt został ustalony na okres trzyletni, wyłączenia dokonuje się począwszy od miesiąca (ust. 1 pkt 1) lub roku podatkowego (ust. 1 pkt 2), w którym powstały okoliczności uzasadniające wyłączenie. Wyłączenie z grupy osób opłacających podatki w formie ryczałtu w pierwszym lub drugim roku okresu trzyletniego, na który przyznano ryczałt, nie stoi na przeszkodzie do opłacania podatków w tej formie od następnego roku podatkowego, jeżeli podatnik odpowiada od tego roku warunkom określonym w rozporządzeniu i złoży we właściwym terminie (§ 6) wniosek.

§ 13. 1. W razie zawiadomienia o zmianach, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 3, a ponadto w razie zmiany obowiązujących cen za usługi transportowe (§ 1 ust. 2 pkt 7, 8

i 9), zmiana ryczałtu następuje w trybie przewidzianym w § 7, poczynając od miesiąca, w którym zaszły okoliczności uzasadniające zmianę.

2. W razie przekroczenia w roku podatkowym obrotu w kwocie 900.000 zł przez podatnika prowadzącego zakład rzemieślniczy wykonujący usługi dla ludności lub dla rolnictwa, kwota ustalonego ryczałtu ulega podwyższeniu w takim stosunku, w jakim nadwyżka obrotu ponad 900.000 zł pozostaje do kwoty obrotu przyjętego przy kalkulacji ryczałtu. Organ finansowy dokonuje tymczasowego wymiaru ryczałtu przyjmując za podstawę obrót przewidziany przez podatnika (§ 11 ust. 2 pkt 1), a po zakończeniu roku podatkowego wydaje decyzję ustalającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę obrót, który faktycznie przekroczył 900.000 zł.

3. W razie rozpoczęcia wykonywania rzemiosła w okresie, w którym według oświadczenia podatnika (§ 7 ust. 4) nie miało ono być wykonywane, za każdy miesiąc działalności gospodarczej nie objętej wymiarem rocznego ryczałtu wymierza się — niezależnie od ustalonej do uiszczenia w tym miesiącu raty ryczałtu (§ 10 ust. 1) — ryczałt w wysokości odpowiadającej kwocie wynikającej z podziału kwoty rocznego ryczałtu przez ilość miesięcy objętych wymiarem tego ryczałtu.

4. Decyzja zmieniająca wysokość ryczałtu powinna zawierać datę, od której następuje zmiana.

5. Jeżeli w następstwie zmian, o których mowa w ust. 1, należałoby obniżyć wysokość ryczałtu, organ finansowy ogranicza tymczasowo pobór miesięcznych rat ryczałtu o odpowiednią kwotę, a po zakończeniu roku podatkowego wydaje decyzję zmieniającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę całoroczną działalność podatnika.

§ 14. 1. Od decyzji wyłączonej z grupy osób opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu podatnik może w terminie określonym w § 9 ust. 1 złożyć odwołanie, a od decyzji zmieniającej wysokość ryczałtu — może w tymże terminie złożyć odwołanie lub zrzec się ryczałtu.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 15. 1. Na wniosek podatnika podatki obrotowy i dochodowy z tytułu sprzedaży ryb w stanie surowym, solonych i wędzonych pobiera się w formie odrębnego ryczałtu na zasadach i warunkach określonych w rozporządzeniu ze zmianami wynikającymi z ust. 2—7.

2. Ryczałt (ust. 1) pobiera się bez względu na formę opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym pozostałych świadczeń w zakresie handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi (§ 1 ust. 2 pkt 6) prowadzonego w ramach tego samego przedsiębiorstwa co sprzedaż ryb; jeżeli te pozostałe świadczenia są opodatkowane na zasadach ogólnych, stan zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie nie ma wpływu na prawo opłacania odrębnego ryczałtu z tytułu sprzedaży ryb.

3. Wniosek o objęcie ryczałtem należy złożyć przed pierwszym zakupem ryb dokonany w roku podatkowym.

4. Podatnicy opłacający ryczałt (ust. 1) są obowiązani do prowadzenia księgi zakupu ryb sporządzonej we własnym zakresie według wzoru odrębnie ustalonego i udostępnionej podatnikowi przez organ finansowy. Zapisy w księdze zakupu ryb powinny być udokumentowane rachunkami. Rachunek powinien zawierać:

- 1) nazwę firmy (imię i nazwisko) dostawcy,
- 2) dokładny adres dostawcy,
- 3) datę,
- 4) numer kolejny rachunku,
- 5) nazwę firmy (imię i nazwisko) zakupującego,
- 6) dokładny adres zakupującego,
- 7) oznaczenie rodzajów ryb,
- 8) ilość i cenę jednostkową każdego rodzaju ryb,
- 9) ogólną sumę należności,
- 10) podpis dostawcy.

5. Ryczałt wynosi 3% od wartości zakupionych ryb. Ryczałt oblicza podatnik na podstawie danych wynikających z księgi zakupu ryb i wpłaca w ratach miesięcznych do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, przedstawiając równocześnie organowi finansowemu księgę zakupu ryb celem potwierdzenia prawidłowości obliczenia i wpłaty ryczałtu.

6. Jeżeli podatnik opłacający ten ryczałt osiąga również dochody z innych źródeł przychodów, przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym nie bierze się pod uwagę dochodów osiągniętych ze sprzedaży ryb, opodatkowanych odrębnym ryczałtem.

7. W razie niezłożenia lub nieuwzględnienia wniosku o opodatkowanie sprzedaży ryb odrębnym ryczałtem, świadczenia w zakresie sprzedaży ryb podlegają opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym, łącznie z pozostałymi świadczeniami wykonywanymi przez podatnika, na zasadach ogólnych lub w formie ryczałtu w zależności od tego, jak są opodatkowane te pozostałe świadczenia.

§ 16. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 marca 1966 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. Nr 11, poz. 67 i Nr 33, poz. 201);
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1966 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących niektóre przemysły i usługi bądź trudniących się handlem (Dz. U. z 1967 r. Nr 3, poz. 10 i z 1968 r. Nr 12, poz. 67). Przepisy tego rozporządzenia stosuje się jednak do wypadków, gdy decyzja przyznająca ryczałt na trzy lata, wydana przed wejściem w życie rozporządzenia, obejmuje również okres po dniu 1 stycznia 1970 r.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r. i stosuje się do przychodów osiąganych poczynając od roku podatkowego 1970, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w § 16 pkt 2 zdanie drugie.

Minister Finansów: S. Majewski

146

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 maja 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania dekretów o podatku obrotowym i o podatku dochodowym.

Na podstawie art. 3 ust. 2, art. 7 ust. 4, art. 10 ust. 1 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449 z późniejszymi zmia-

nami) i art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 13 ust. 1 pkt 5 i 7 i ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 z później-